

ПРОФЕССИОНАЛЬНЫЙ КОММЕНТАРИЙ

В этом выпуске мы приводим два нормативных документа, так или иначе имеющих отношение к оценке транспортных средств и стоимости материального ущерба, причиненного его владельцу или определению суммы страхового возмещения. В «Порядке здійснення оптової та роздрібної торгівлі транспортними засобами та їх складовими частинами, що мають ідентифікаційні номери», утвержденном постановлением КМ № 1200 от 11.11.2009 г. обращает внимание появление понятий «дистрибьютор» и «уполномоченный дилер». Подчеркнутая направленность в документе на эти структуры, как на основных участников рынка продаж автомобилей и их составных частей, совпадает с аналогичными акцентами, сделанными в недавно принятой Методике товароведческой экспертизы и оценки колесных транспортных средств. Также следует обратить внимание на п.п. 10, 11 документа, исключающие возможность продажи в Украине ввозимых на ее таможенную территорию транспортных средств без «сертификата відповідності їх конструкції і технічного стану обов'язковим вимогам норм і стандартів або свідоцтва про визнання відповідності», к которым следует отнести аварийно поврежденные, разуконплектованные автомобили в не восстановленном состоянии. При этом, исключение возможности свободной продажи, естественно исключает и возможность определения рыночной стоимости такого объекта, в том числе и для уплаты обязательных сборов в Пенсионный фонд Украины.

Второй документ – Распоряжение Государственной комиссии по регулированию рынков финансовых услуг Украины № 126 от 18.11.2003 года «Про затвердження Порядку застосування підпунктів 4.3.32 та 4.3.33 пункту 4.3 статті 4 Закону України “Про податок з доходів фізичних осіб” щодо страхових виплат, страхових відшкодувань, викупних сум та пенсійних виплат, отримуваних платником податку за договорами страхування, недержавного пенсійного забезпечення та пенсійного вкладу». Важными моментами этого документа является конкретизация дат оценки при определении страхового возмещения: при сравнении суммы страхового возмещения со стоимостью самого имущества – стоимость последнего определяется на дату заключения договора (п.2.2.1). При страховании гражданской ответственности размер ущерба определяется на дату страховой выплаты. При этом, указанным документом предусмотрено использование страхового возмещения исключительно на восстановление имущества, или приобретение равноценного. В противном случае, полученная сумма возмещения должна облагаться налогом. Но контролировать это должны соответствующие органы, а не страховая компания.

Как всегда, наиболее интересные на наш взгляд моменты в нормативных документах, мы выделили жирным шрифтом.

Действующей Методикой предусмотрено несколько способов корректировки стоимости по пробегу, ввозимых на таможенную территорию Украины транспортных средств. Статья «Щодо алгоритму коригування за пробігом вартості КТЗ що ввозяться на митну територію України» заведуючого лабораторією судових автотовароведчих експертиз Донецького НІІІ судових експертиз Новоселецького І.Н., відповідає на питання про пріоритетності існуючих способів такої корекції.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ ПОСТАНОВА

від 11 листопада 2009 р. № 1200
Київ

Про затвердження Порядку здійснення оптової та роздрібної торгівлі транспортними засобами та їх складовими частинами, що мають ідентифікаційні номери

Відповідно до частини четвертої статті 30 Закону України “Про дорожній рух” Кабінет Міністрів України

ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити Порядок здійснення оптової та роздрібної торгівлі транспортними засобами та їх складовими частинами, що мають ідентифікаційні номери, що додається.
2. Доповнити пункт 4-1 Порядку провадження торговельної діяльності та правил торговельного обслуговування населення, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 15 червня 2006 р. № 833 (Офіційний вісник України, 2006 р., № 25, ст. 1818; 2007 р., № 73, ст. 2733), після слова “Мінфіном” словами, крім випадків, установлених законом”.

3. Міністерствам та іншим центральним органам виконавчої влади привести власні нормативно-правові акти у відповідність з цією постановою.

Прем'єр-міністр України Ю.ТИМОШЕНКО

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 11 листопада 2009 р. № 1200

**ПОРЯДОК
здійснення оптової та роздрібної торгівлі
транспортними засобами та їх складовими частинами,
що мають ідентифікаційні номери**

Загальна частина

1. Цей Порядок визначає механізм провадження торговельної діяльності у сфері оптової та роздрібної торгівлі автомобілями, автобусами, мотоциклами всіх типів, марок і моделей, причепами, напівпричепами та мотоколясками, іншими транспортними засобами вітчизняного та іноземного виробництва (далі - транспортні засоби) та їх складовими частинами (двигуни, шасі, кузови, рами), що мають ідентифікаційні номери, а також тими транспортними засобами та їх складовими частинами, що мають ідентифікаційні номери, перебували в користуванні і були зареєстровані в Державтоінспекції.

2. Дія цього Порядку поширюється на всіх суб'єктів господарювання незалежно від форми власності, які здійснюють передачу для реалізації транспортних засобів та їх складових частин, що мають ідентифікаційні номери, оптову та роздрібну торгівлю ними і оформлення необхідних документів (далі - суб'єкти господарювання).

3. Терміни, що вживаються у цьому Порядку, мають таке значення:

дистриб'ютор - суб'єкт господарювання, який уповноважений виробником на здійснення продажу транспортних засобів та їх складових частин, що мають ідентифікаційні номери, і організацію проведення передпродажної підготовки, гарантійного та післяпродажного обслуговування через свою дилерську мережу і поставлений на облік у департаменті Державтоінспекції МВС;

уповноважений дилер - суб'єкт господарювання, який уповноважений дистриб'ютором на здійснення продажу транспортних засобів та їх складових частин, що мають ідентифікаційні номери, матеріально-технічна база якого відповідає основним критеріям оцінки торгово-сервісних потужностей і який від свого імені здійснює на договірних засадах продаж транспортних засобів та їх складових частин, що мають ідентифікаційні номери, проводить передпродажну підготовку, гарантійне та післяпродажне обслуговування і поставлений на облік у департаменті Державтоінспекції МВС.

Інші терміни застосовуються у значенні, наведеному в Законі України "Про захист прав споживачів" та ДСТУ 4303-2004 "Роздрібна та оптова торгівля. Терміни та визначення понять".

4. Облік суб'єктів господарювання здійснюється Державтоінспекцією у порядку, встановленому МВС. Державтоінспекція формує та веде реєстр таких суб'єктів господарювання.

5. Торговельна діяльність у сфері оптової та роздрібної торгівлі транспортними засобами та їх складовими частинами, що мають ідентифікаційні номери, регулюється Господарським і Цивільним кодексами України, Законами України "Про захист прав споживачів", "Про патентування деяких видів підприємницької діяльності", "Про дорожній рух", іншими актами законодавства, а також цим Порядком.

6. Суб'єкти господарювання забезпечують реалізацію прав споживачів, визначених Законом України "Про захист прав споживачів", зобов'язані виконувати цей Порядок та вимоги інших нормативно-правових актів з питань провадження торговельної діяльності.

Умови провадження торговельної діяльності щодо оптової та роздрібної торгівлі транспортними засобами та їх складовими частинами, що мають ідентифікаційні номери

7. Суб'єкти господарювання зобов'язані стати на облік у департаменті Державтоінспекції МВС та вести облік, зокрема в електронному вигляді, надходження, продажу та передачі транспортних засобів та їх складових частин, що мають ідентифікаційні номери.

8. Суб'єкти господарювання забезпечують відповідність приміщення (об'єкта торгівлі) умовам зберігання, передпродажної підготовки, продажу та сервісного обслуговування транспортних засобів та їх складових частин, що мають ідентифікаційні номери, які відповідають вимогам нормативно-правових актів з питань охорони праці, здоров'я та навколишнього природного середовища, протипожежної безпеки, а також санітарних норм.

9. Транспортні засоби та їх складові частини, що мають ідентифікаційні номери, які ввозяться на митну територію України для продажу, підлягають митному оформленню в порядку, встановленому законодавством.

10. Нові **транспортні засоби**, транспортні засоби, що перебували в користуванні, а також їх складові частини, що мають ідентифікаційні номери, **які були ввезені на митну територію України, підлягають обов'язковій сертифікації та допускаються до продажу за наявності сертифіката відповідності їх конструкції і технічного стану обов'язковим вимогам норм і стандартів або свідоцтва про визнання відповідності.**

11. Не допускається реалізація нових транспортних засобів та їх складових частин, що мають ідентифікаційні номери, із знищеними або підробленими номерами агрегатів, з дефектами, що загрожують безпеці дорожнього руху, або тих, що не пройшли передпродажної підготовки.

12. Суб'єкт господарювання для продажу транспортних засобів та їх складових частин, що мають ідентифікаційні номери, повинен мати довідки-рахунки, а підприємство-виробник - акти приймання-передачі транспортних засобів та їх складових частин, що мають ідентифікаційні номери (далі - акти приймання-передачі), а також номерні знаки для разових поїздок.

Бланки довідок-рахунків, акти приймання-передачі та номерні знаки для разових поїздок є документами суворої звітності і повинні зберігатися суб'єктом господарювання відповідно до вимог законодавства.

Забезпечення суб'єктів господарювання бланками довідок-рахунків, актами приймання-передачі та номерними знаками для разових поїздок здійснюється Державтоінспекцією в установленому законодавством порядку.

Оформлення на товарних біржах договорів купівлі-продажу транспортних засобів та їх складових частин, що мають ідентифікаційні номери, здійснюється з використанням облікованих у Державтоінспекції бланків біржових угод.

Для дистриб'юторів, що ввозять транспортні засоби на митну територію України та розподіляють їх у дилерській мережі, але не здійснюють роздрібну торгівлю ними, використання бланків довідок-рахунків не обов'язкове.

13. Суб'єкт господарювання зобов'язаний вести журнал обліку надходження і реалізації або передачі для реалізації транспортних засобів та їх складових частин, що мають ідентифікаційні номери, виданих довідок-рахунків, актів приймання-передачі, біржових угод і номерних знаків для разових поїздок (додаток 1).

Зазначений журнал прошнуровується, сторінки нумеруються. Кінці шнура на останній сторінці журналу фіксуються та скріплюються круглою печаткою департаменту Державтоінспекції МВС.

Журнал зберігається як документ суворої звітності протягом 10 років.

Матеріали, що стали підставою для видачі довідок-рахунків, актів приймання-передачі та біржових угод, формуються у справи, що прошиваються, скріплюються печаткою суб'єкта господарювання і зберігаються протягом п'яти років.

14. Усі графи довідки-рахунка, акта приймання-передачі та біржової угоди заповнюються друкарським способом або від руки одним почерком, підписуються відповідальною особою суб'єкта господарювання та скріплюються круглою печаткою. У графу "вартість" вноситься вартість продажу транспортного засобу або складової частини, що має ідентифікаційний номер, у грошовій одиниці України.

15. У разі коли продаж транспортних засобів та їх складових частин, що мають ідентифікаційні номери, здійснюється філією суб'єкта господарювання або уповноваженим дилером, видача довідок-рахунків здійснюється за підписом відповідальної посадової особи філії або уповноваженого дилера, що скріплюється круглою печаткою.

16. У разі продажу транспортних засобів та їх складових частин, що мають ідентифікаційні номери, філією суб'єкта господарювання або уповноваженим дилером, крім довідки-рахунка або акта приймання-передачі підприємства-виробника, покупцеві видається акт приймання-передачі, що укладається між суб'єктом господарювання (його філією) та уповноваженим дилером, які виписали довідку-рахунок (додаток 2).

17. Під час продажу транспортних засобів, що перебували на обліку в Державтоінспекції та зняті з такого обліку для реалізації, покупцеві видається разом з довідкою-рахунком або біржовою угодою свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу (технічний паспорт) та/або реєстраційно-облікова картка з відмітками суб'єкта господарювання про продаж, зазначенням дати продажу, серії та номера виданої довідки-рахунка і номерного знака для разових поїздок.

18. Забороняється ставити печатку на незаповнених чи не в повному обсязі заповнених бланках довідок-рахунків, актів приймання-передачі і біржових угод.

У разі допущення помилки під час заповнення довідки-рахунка, акта приймання-передачі або біржової угоди неправильний запис закреслюється, на зворотному боці робиться правильний запис з відміткою "виправленому вірити", який завіряється підписом відповідальної особи суб'єкта господарювання, що скріплюється круглою печаткою. Під час заповнення бланків зазначених документів більше трьох виправлень не допускається.

19. На один транспортний засіб та його складові частини, що мають ідентифікаційні номери, видається по одному примірнику довідки-рахунка та акта приймання-передачі або біржової угоди.

У разі реалізації транспортного засобу та його складових частин, що мають ідентифікаційні номери, за відповідним дорученням довідка-рахунок, акт приймання-передачі і біржова угода видаються на ім'я юридичної або фізичної особи, від імені якої діє представник.

20. У разі втрати покупцем довідки-рахунка, акта приймання-передачі, біржової угоди або номерного знака для разових поїздок суб'єкт господарювання на підставі заяви покупця видає нову довідку-рахунок, акт приймання-передачі або біржову угоду, на якій робиться напис "дублікат", зазначається серія, номер і дата видачі втраченої довідки-рахунка, акта приймання-передачі або біржової угоди. Дублікат довідки-рахунка, акта приймання-передачі або біржової угоди підписується відповідальною особою суб'єкта господарювання, що скріплюється круглою печаткою. Інформація про видачу нового номерного знака для разових поїздок вноситься до довідки-рахунка, акта приймання-передачі або біржової угоди.

Суб'єкт господарювання інформує у триденний строк після надходження заяви покупця у письмовій формі департамент Державтоінспекції МВС про втрату покупцем довідки-рахунка, акта приймання-передачі, біржової угоди або номерного знака для разових поїздок.

21. У разі втрати суб'єктом господарювання бланків довідок-рахунків, актів приймання-передачі, біржових угод або номерних знаків для разових поїздок такий суб'єкт невідкладно інформує про це територіальний орган внутрішніх справ та департамент Державтоінспекції МВС з обов'язковим зазначенням обставин втрати, кількості, серій та номерів бланків.

22. Працівники суб'єкта господарювання, які здійснюють огляд транспортних засобів і звіряння ідентифікаційних номерів, повинні мати відповідну підготовку.

23. У разі закриття об'єкта торгівлі для проведення санітарних заходів, ремонту, технічного переобладнання та інших робіт суб'єкт господарювання повинен не пізніше ніж за п'ять днів розмістити поряд з інформацією про режим роботи оголошення про дату та період закриття.

24. Торговельна діяльність суб'єкта господарювання припиняється в установленому законодавством порядку.

Правила роздрібної торгівлі транспортними засобами та їх складовими частинами, що мають ідентифікаційні номери

25. На фасаді об'єкта торгівлі розміщується вивіска із зазначенням найменування суб'єкта господарювання, а біля входу до об'єкта торгівлі на видному місці - інформація про режим роботи, що встановлюється суб'єктом господарювання самостійно, а у передбачених законодавством випадках за погодженням з органами місцевого самоврядування.

26. Суб'єкт господарювання повинен забезпечити наявність на видному та доступному для покупця місці куточка, в якому розміщуються інформація про найменування власника об'єкта торгівлі, місцезнаходження і номери телефонів органів, що забезпечують захист прав споживачів, витяг із Закону України "Про захист прав споживачів", копія цього Порядку, книга відгуків та пропозицій, копія торгового патенту на право суб'єкта господарювання провадити зазначені в цьому Порядку види господарської діяльності.

27. Під час продажу транспортних засобів та їх складових частин, що мають ідентифікаційні номери, суб'єкти господарювання зобов'язані своєчасно надати споживачеві необхідну доступну, достовірну інформацію про товар, яка міститься в експлуатаційній документації, сервісній книжці (гарантійному талоні), договорі купівлі-продажу, а саме про:

найменування товару;

ціну, умови і правила придбання;

перелік основних технічних характеристик транспортних засобів та їх складових частин, що мають ідентифікаційні номери;

дату виготовлення (календарний рік виготовлення/випуску);

гарантійні зобов'язання виробника (продавця);

строк служби транспортного засобу та його складових частин, що мають ідентифікаційні номери, відомості про необхідні дії споживача після закінчення такого строку, а також про можливі наслідки в разі невиконання зазначених дій;

правила та умови ефективного і безпечного використання транспортного засобу та його складових частин, що мають ідентифікаційні номери;

сертифікацію транспортного засобу та його складових частин, що мають ідентифікаційні номери;

найменування та адресу виробника (дистриб'ютора, уповноваженого дилера, продавця) і суб'єкта господарювання, який виконує його функції, пов'язані з прийняттям претензій від покупця, а також проводить гарантійний ремонт та післяпродажне обслуговування транспортного засобу та його складових частин, що мають ідентифікаційні номери.

28. Інформація про транспортний засіб та його складові частини, що мають ідентифікаційні номери, може розміщуватися у місцях їх реалізації, а також за згодою споживача доводиться до його відома за допомогою засобів дистанційного зв'язку.

Інформація про ціну транспортного засобу та його складових частин, що мають ідентифікаційні номери, в грошовій одиниці України надається суб'єктом господарювання за допомогою ярлика цін (цінника), який підписується особою, що відповідає за формування, установлення або застосування цін, і скріплюється круглою печаткою (штампом) суб'єкта господарювання із зазначенням дати підписання чи в інший спосіб.

29. Суб'єкт господарювання може надавати споживачеві додаткові платні послуги або виконувати роботи з технічного обслуговування, зберігання, заправлення транспортних засобів пально-мастильними матеріалами, транспортування до місця призначення, а також здійснювати продаж супутніх товарів (інструментів, чохлів тощо).

30. Продаж транспортних засобів та їх складових частин, що мають ідентифікаційні номери, неповнолітнім особам здійснюється відповідно до законодавства.

31. Розрахунки за продані транспортні засоби та їх складові частини, що мають ідентифікаційні номери, проводяться в готівковій та/або безготівковій формі. Споживачеві **в обов'язковому** порядку видається розрахунковий документ установленої форми **на суму здійсненої операції**, який засвідчує факт купівлі транспортного засобу та його складових частин, що мають ідентифікаційні номери.

Особливості здійснення роздрібної торгівлі новими транспортними засобами та їх складовими частинами, що мають ідентифікаційні номери

32. У разі продажу нового транспортного засобу та його складових частин, що мають ідентифікаційні номери, продавець у сервісній книжці обов'язково зазначає найменування товару, **дані про ціну**, умови і правила придбання, дату проведення передпродажної підготовки, інформацію про строк, протягом якого здійснюється сервісне обслуговування, перелік сервісних центрів та їх адреси, прізвище, ім'я, по батькові та підпис відповідальної особи, що скріплюється круглою печаткою суб'єкта господарювання.

33. На продані транспортні засоби та їх складові частини, що мають ідентифікаційні номери, споживачеві видається копія сертифіката відповідності або свідоцтва про визнання відповідності, сервісна книжка, експлуатаційна документація, розрахунковий документ, який засвідчує факт купівлі, довідка-рахунок або акт приймання-передачі транспортного засобу від виробника, а у разі продажу транспортних засобів та їх складових частин, що мають ідентифікаційні номери, філією суб'єкта господарювання або його уповноваженим дилером - акт приймання-передачі транспортного засобу або його складових частин, що мають ідентифікаційні номери, який укладається між суб'єктом господарювання (його філією) та уповноваженим дилером.

34. У разі продажу транспортного засобу, що ввезений з-за кордону, разом з довідкою-рахунком суб'єкт господарювання видає споживачеві оригінал або копію вантажної митної декларації.

На проданий транспортний засіб продавець зобов'язаний видати номерний знак для разових поїздок, який зазначається у виданій споживачеві довідці-рахунку або в акті приймання-передачі.

35. Виробник (продавець) забезпечує належну роботу (застосування, використання) транспортних засобів та їх складових частин, що мають ідентифікаційні номери, протягом гарантійного строку, встановленого нормативно-правовими актами, нормативними документами чи договором.

На комплектувальні вироби встановлюється гарантійний строк не менший ніж гарантійний строк на основний виріб, якщо інше не передбачено нормативно-правовими актами, нормативними документами чи договором.

36. Гарантійний строк зазначається у паспорті на продукцію, сервісній книжці (гарантійному талоні) чи іншому документі, що додається до товару, та обчислюється з дня продажу транспортного засобу або його складової частини, що має ідентифікаційний номер.

Гарантійні зобов'язання виконуються представником виробника, імпортером, продавцем згідно з договором.

У разі коли час укладення договору купівлі-продажу і час передачі товару споживачеві не збігаються, гарантійний строк обчислюється починаючи від дня передачі товару споживачеві.

37. Під час проведення гарантійного ремонту транспортного засобу та його складових частин, що мають ідентифікаційні номери, гарантійний строк збільшується на час перебування їх у ремонті.

Зазначений час обчислюється від дня, коли споживач звернувся з письмовою вимогою про усунення недоліків.

38. У разі виявлення протягом встановленого гарантійного строку недоліків у транспортному засобі або його складовій частині, що має ідентифікаційний номер, споживач у порядку та строки, встановлені законодавством, має право вимагати:

пропорційного зменшення ціни;

безоплатного усунення недоліків у розумний строк;

відшкодування витрат на усунення недоліків.

У разі виявлення протягом встановленого гарантійного строку **істотних недоліків** у транспортному засобі або його складовій частині, що має ідентифікаційний номер, **які виникли з вини виробника (продавця), або фальсифікації транспортного засобу чи його складової частини, що має ідентифікаційний номер, які підтверджені у разі потреби висновком експертизи**, споживач у порядку та строки, встановлені законодавством, і на підставі обов'язкових для

сторін правил чи договору має право вимагати за своїм вибором від продавця (виробника):

розірвання договору та повернення суми, сплаченої за транспортний засіб або його складову частину, що має ідентифікаційний номер;

заміни транспортного засобу або його складової частини, що має ідентифікаційний номер, на такі ж або аналогічні з числа наявних у продавця (виробника).

39. Безоплатне усунення недоліків, виявлених у транспортних засобах та їх складових частинах, що мають ідентифікаційні номери, у період гарантійного строку проводиться протягом 14 днів або за згодою сторін в інший строк.

40. За наявності у транспортного засобу або його складової частини, що має ідентифікаційний номер, недоліків (істотних недоліків) їх заміна проводиться виробником, продавцем або суб'єктом господарювання, що виконує їх функції, невідкладно, а в разі виникнення потреби у проведенні перевірки якості - протягом 14 днів або за домовленістю сторін.

У разі відсутності транспортних засобів або їх складових частин, що мають ідентифікаційні номери, для заміни вимога споживача виконується у двомісячний строк з дати подання відповідної заяви.

Якщо задовольнити вимогу споживача про заміну транспортного засобу або його складової частини, що має ідентифікаційний номер, в установленний строк неможливо, споживач має право висувати за своїм вибором до продавця (виробника) інші вимоги, передбачені Законом України "Про захист прав споживачів".

У разі обміну транспортних засобів або їх складових частин, що мають ідентифікаційні номери, гарантійний строк обчислюється від дня обміну.

41. У разі виникнення потреби в установленні причин втрати якості транспортного засобу та їх складових частин, що мають ідентифікаційні номери, продавець (виробник) зобов'язаний у триденний строк з дня надходження письмової заяви від споживача організувати проведення за власний рахунок експертизи.

Споживач має право брати участь у перевірці якості транспортних засобів та їх складових частин, що мають ідентифікаційні номери, особисто або через свого представника.

Особливості здійснення комісійної торгівлі транспортними засобами та їх складовими частинами, що мають ідентифікаційні номери

42. На комісію приймаються технічно справні транспортні засоби та їх складові частини, що мають ідентифікаційні номери, **та транспортні засоби з дефектами.**

Під час приймання на комісію транспортних засобів та їх складових частин, що мають ідентифікаційні номери, перевірка їх технічного стану та укомплектованості проводиться за участю комітента.

43. На комісію приймаються транспортні засоби та їх складові частини, що мають ідентифікаційні номери, зняті з обліку в Державтоінспекції, для продажу на території України:

від громадян України - за наявності паспорта, свідоцтва про реєстрацію транспортного засобу (технічного паспорта) та/або реєстраційно-облікової картки з відміткою Державтоінспекції про зняття з обліку у зв'язку з продажем або виданої Державтоінспекцією довідки на складову частину, що має ідентифікаційний номер. На комісію можуть прийматися складові частини, що мають ідентифікаційні номери, на підставі свідоцтва про спадщину та документів, що підтверджують законність їх придбання;

від суб'єктів господарювання - за наявності накладної із зазначенням моделі, марки транспортного засобу, номера шасі, двигуна, його ціни, свідоцтва про реєстрацію транспортного засобу (технічного паспорта) та/або реєстраційно-облікової картки з відміткою Державтоінспекції про зняття з обліку у зв'язку з продажем, доручення уповноваженої особи суб'єкта господарювання, паспорта уповноваженої особи.

44. На комісію не приймається транспортний засіб, який не був зареєстрований або знятий з обліку в Державтоінспекції, а також транспортний засіб щодо якого не надано свідоцтво про реєстрацію (технічний паспорт).

45. Забороняється приймати на комісію транспортні засоби та їх складові частини, що мають ідентифікаційні номери, від суб'єктів господарювання на підставі довідок-рахунків, біржових угод, вантажних митних декларацій та інших документів.

46. Транспортні засоби та їх складові частини, що мають ідентифікаційні номери, гарантійний строк на які не закінчився, приймаються на комісію за наявності сервісної книжки (гарантійного талона). У разі продажу транспортного засобу та його складових частин, що мають ідентифікаційні номери, сервісна книжка (гарантійний талон) передається покупцеві.

Вимоги споживача, передбачені пунктом 38 цього Порядку, задовольняються відповідно до закону.

47. Комісіонеру дозволяється приймати на комісію транспортні засоби та їх складові частини, що мають ідентифікаційні номери, без свідоцтва про реєстрацію транспортного засобу (технічного паспорта):

від уповноважених державних органів - безгосподарні, що перейшли у спадщину державі, а також конфісковані за рішеннями судів, якщо про це є запис у документах про вилучення транспортного засобу або його складової частини, що має ідентифікаційний номер. На такі транспортні засоби подаються довідки про їх реєстрацію в Державтоінспекції на ім'я колишніх власників із зазначенням ідентифікаційних номерів;

від МЗС - транспортні засоби, що зняті з експлуатації та повернуті з-за кордону.

У разі коли на комісію здаються транспортні засоби та їх складові частини, що мають ідентифікаційні номери, без реєстраційних документів, зазначені органи подають комісіонерові у двох примірниках копію документа, на підставі якого здійснюється приймання їх на комісію (рішення суду, акти, довідки, посвідчення тощо, а також довідку підрозділу Державтоінспекції про те, що транспортний засіб або його складові частини, що мають ідентифікаційні номери, не перебувають у розшуку).

48. Комісіонер під час приймання на комісію транспортних засобів та їх складових частин, що мають ідентифікаційні номери:

зобов'язаний ретельно перевірити документи, які пред'являє комітент чи довірена особа, звірити відповідність записів у них з фактичними ідентифікаційними номерами складових частин. У разі виявлення ознак підроблення документів, номерів складових частин або невідповідності записів з нанесеними на них ідентифікаційними номерами комісіонер зобов'язаний невідкладно повідомити про це територіальному органу внутрішніх справ;

складає акт технічного стану транспортного засобу або його складової частини, що має ідентифікаційний номер (додаток 3). Акт складається у двох примірниках, кожний з яких підписується комісіонером і комітентом. Відповідна інформація вноситься до журналу.

49. Транспортні засоби та їх складові частини, що мають ідентифікаційні номери, надходять до продажу не пізніше наступного дня після їх прийняття на комісію.

50. У разі коли прийняті на комісію транспортні засоби та їх складові частини, що мають ідентифікаційні номери, **не продані у передбачений договором комісії строк, ціна на них за наявності згоди комітента підлягає зниженню.**

Строк продажу і порядок зниження ціни встановлюються з урахуванням кон'юнктури ринку комісіонером за погодженням з комітентом.

Згоду на зниження ціни транспортного засобу та його складових частин, що мають ідентифікаційні номери, комітент засвідчує підписом в акті технічного стану транспортного засобу або його складової частини, що має ідентифікаційний номер.

51. Комітент має право відмовитися від договору комісії. Якщо договір комісії укладено без визначення строку, комітент повинен повідомити комісіонеру про відмову від договору не пізніше ніж за 30 днів.

У разі відмови від договору комісії комітент повинен в установленний договором строк (а якщо такий строк не встановлений - негайно) розпорядитися своїм майном, яке є у комісіонера. У разі невиконання комітентом зазначеного обов'язку комісіонер має право **передати таке майно на зберігання за рахунок комітента або продати за найвищою ціною для комітента ціною.**

У разі відмови комітента від договору комісії комісіонер має право на відшкодування витрат, пов'язаних з виконанням договору.

Комісіонер має право відмовитися від договору комісії лише у разі, коли строк не встановлений договором, і повинен повідомити комітенту про відмову від договору не пізніше ніж за 30 днів.

Комісіонер, який відмовився від договору комісії, повинен вжити заходів для збереження майна комітента.

У разі відмови комісіонера від договору комісії комітент повинен розпорядитися своїм майном, яке є у комісіонера, протягом 15 днів з дня надходження повідомлення про відмову комісіонера від договору.

У разі невиконання комітентом зазначеного обов'язку комісіонер має право передати таке майно на зберігання за рахунок комітента або продати за найвигіднішою для комітента ціною.

Транспортні засоби та їх складові частини, що мають ідентифікаційні номери, повертаються комітенту разом із свідоцтвом про реєстрацію транспортного засобу (технічним паспортом) та/або реєстраційно-обліковою картою.

52. Транспортні засоби та їх складові частини, що мають ідентифікаційні номери, можуть бути повернуті іншій особі, якщо вона пред'явить акт технічного стану транспортного засобу або його складової частини, що має ідентифікаційний номер, виданий комітенту комісіонером, а також нотаріально посвідчену довіреність комітента з обов'язковим зазначенням серії та номера паспорта або іншого документа, що засвідчує особу.

53. Під час продажу транспортних засобів та їх складових частин, що мають ідентифікаційні номери, які були в експлуатації, комісіонер повинен повідомити покупцеві в письмовій формі про виявлені несправності і пошкодження та неможливість експлуатації транспортного засобу до їх усунення. При цьому складається акт технічного стану транспортного засобу або його складової частини, що має ідентифікаційний номер, про виявлені несправності і пошкодження у двох примірниках, кожний з яких підписується продавцем та покупцем. Відповідна інформація вноситься у журнал.

54. Відповідальність перед покупцем за відповідність транспортних засобів (ідентифікаційних номерів транспортного засобу) та їх складових частин, що мають ідентифікаційні номери, характеристикам та записам, зазначеним у реєстраційних документах, акті технічного стану транспортного засобу або його складової частини, що має ідентифікаційний номер, несе комітент, а в частині виконання пункту 48 цього Порядку - комісіонер та комітент згідно із законом.

55. На продані транспортні засоби та їх складові частини, що мають ідентифікаційні номери, комісіонер видає покупцеві акт технічного стану транспортного засобу та його складових частин, що мають ідентифікаційні номери, свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу (технічний паспорт) та його складових частин, що мають ідентифікаційні номери, сервісну книжку (гарантійний талон), довідку-рахунок, розрахунковий документ, який посвідчує факт купівлі.

На продані транспортні засоби та їх складові частини, що мають ідентифікаційні номери, без реєстраційних документів комісіонер видає покупцеві довідку-рахунок, на зворотному боці якої робиться запис "автомобіль (інший транспортний засіб), прийнятий та проданий без реєстраційних документів", який засвідчується підписом відповідальної особи комісіонера, що скріплюється печаткою, та копію документа, на підставі якого здійснюється приймання їх на комісію (рішення суду, акти, довідки, посвідчення тощо, а також довідка Державтоінспекції про те, що такий транспортний засіб або його складова частина, що має ідентифікаційний номер, не перебуває у розшуку).

56. Після продажу транспортних засобів комісіонер у графі "особливі відмітки" розділу свідоцтва про реєстрацію транспортного засобу (технічному паспорті) та/або в реєстраційно-обліковій картці робить запис "автомобіль (інший транспортний засіб) продано на підставі довідки-рахунка, серія, номер, дата". Запис підписується та скріплюється печаткою комісіонера.

Розрахунок з комітентом за продані комісійні транспортні засоби та їх складові частини, що мають ідентифікаційні номери, проводиться у готівковій та/або безготівковій формі не пізніше ніж через три дні після продажу (не враховуючи дня продажу, вихідних і святкових днів) після пред'явлення акта технічного стану транспортного засобу або його складової частини, що має ідентифікаційний номер, виданого комітенту комісіонером, а також паспорта або іншого документа, що засвідчує особу.

Контроль за дотриманням цього Порядку

57. Контроль за дотриманням цього Порядку здійснюють органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування у межах їх повноважень відповідно до закону.

**Додаток 1
до Порядку**

**ЖУРНАЛ
обліку надходження і реалізації
або передачі для реалізації транспортних засобів
та їх складових частин, що мають ідентифікаційні номери,
виданих довідок-рахунків, актів прийняття-передачі,
біржових угод і номерних знаків для разових поїздок**

дата надходження продажу-передачі	серія, номер довідки-рахунка, акта прийняття-передачі	транспортний засіб, складова частина (марка, номер кузова, двигуна, рік випуску, колір)	підстави для видачі довідки-рахунка, акта прийняття-передачі, біржової угоди (митна декларація, свідоцтво про реєстрацію тощо, ким видано, дата)	попередній номерний знак	виданий номерний знак для разових поїздок	власник, продавець (прізвище, ім'я, по батькові, адреса, паспортні дані, підпис особи)	покупець/отримувач (прізвище, ім'я, по батькові, адреса, паспортні дані, підпис особи)

**Додаток 2
до Порядку**

**АКТ
прийняття-передачі транспортних засобів
та їх складових частин,
що мають ідентифікаційні номери,
між суб'єктом господарювання (його філією)
та уповноваженим дилером**

Суб'єкт господарювання _____
(найменування суб'єкта господарювання, його філії або уповноваженого дилера, реєстраційний номер у департаменті Державтоінспекції)

передав (повернув), а суб'єкт господарювання _____
(найменування суб'єкта господарювання, його філії або уповноваженого дилера, реєстраційний номер у департаменті Державтоінспекції)

отримав транспортні засоби або їх складові частини, що мають ідентифікаційні номери, що призначаються для реалізації

Марка	Модель	Рік виготовлення	Номер кузова (шасі, рами)	Примітка
-------	--------	------------------	---------------------------	----------

На підставі дилерського договору N ____ від _____ 20 ____ р.

Зазначені в акті транспортні засоби або їх складові частини, що мають ідентифікаційні номери

Передав

Отримав

(відповідальна особа)

(відповідальна особа)

МП

МП

Додаток 2
до Порядку

_____ (найменування суб'єкта господарювання)

_____ (місцезнаходження, телефон/телефакс)

_____ (ідентифікаційний код згідно з ЄДРПОУ)

_____ (поточний рахунок у банку, МФО)

АКТ N _____
технічного стану транспортного засобу
або його складової частини,
що має ідентифікаційний номер

Комісія комісіонера _____
(найменування посади)

а також комітент _____
(для фізичної особи - прізвище, ім'я, по батькові, паспортні дані (серія, номер, коли і ким виданий, місце проживання), ідентифікаційний номер)

_____ (для юридичної особи - найменування, ідентифікаційний код, організаційно-правова форма, місцезнаходження, прізвище, ім'я, по батькові, посада представника)

або представник комітента, який діє згідно з дорученням N ____ від ____ 200 ____, виданим _____

провели огляд технічного стану, комплектності та оцінку транспортного засобу або його складової частини, що має ідентифікаційний номер _____
(марка і модель) (номер свідоцтва про реєстрацію)

_____ (двигун), _____ (шасі), _____ (кузов)

_____ (рік випуску)

_____ (пробіг (наробіток) згідно з показниками лічильника пробігу в кілометрах або лічильника наробітку в мотогодинах)

_____ (зовнішній стан із зазначенням дефектів)

_____ (номер двигуна)

_____ (ходово частина)

_____ (коробка передач і зчеплення)

_____ (кермо)

_____ (карданний вал)

_____ (комплектність і стан електроприладів)

_____ (наявність і стан системи живлення)

_____ (наявність і стан системи охолодження)

_____ (аккумуляторна батарея)

_____ (пневматичні шини)

_____ (гальмова система)

_____ (укомплектованість салону)

_____ (укомплектованість інструментів, запчастин)

Висновок про технічний стан транспортного засобу або його складової частини, що має ідентифікаційний номер _____

Відсоток зносу _____ (цифрами і словами)

Ціна продажу _____ (цифрами і словами)

Розмір комісійної винагороди _____ (у відсотках; сума цифрами і словами)

Сума коштів для виплати комітенту _____ (цифрами і словами)

Члени комісії _____ (прізвище, ініціали, підпис)

Комітент (довірена особа) _____ (прізвище, ініціали, підпис)

Зниження ціни проведене ____ 20__ р.

Ціна продажу після зниження _____ (цифрами і словами)

Розмір комісійної винагороди _____ (цифрами і словами)

Сума коштів для виплати комітенту _____ (цифрами і словами)

Члени комісії _____ (прізвище, ініціали, підпис)

Комітент (довірена особа) _____ (прізвище, ініціали, підпис)

**ДЕРЖАВНА КОМІСІЯ З РЕГУЛЮВАННЯ РИНКУ
ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ УКРАЇНИ****РОЗПОРЯДЖЕННЯ**

18.11.2003

№ 126

Зареєстровано в Міністерстві
юстиції України
8 січня 2004 р. за № 1/8600**Про затвердження Порядку застосування підпунктів
4.3.32 та 4.3.33 пункту 4.3 статті 4 Закону України
“Про податок з доходів фізичних осіб” щодо страхових
виплат, страхових відшкодувань, викупних сум та
пенсійних виплат, отримуваних платником податку
за договорами страхування, недержавного
пенсійного забезпечення та пенсійного вкладу***Із змінами, внесеними згідно з Розпорядженнями Державної
комісії з регулювання ринків фінансових послуг
№ 4335 від 12.07.2005
№ 5791 від 18.05.2006)*

Відповідно до підпункту 4.3.34 пункту 4.3 статті 4 Закону України “Про податок з доходів фізичних осіб” та на виконання пункту 7 доручення Прем’єр-міністра України від 17.07.2003 № 40340 Державна комісія з регулювання ринків фінансових послуг України

ПОСТАНОВИЛА:

1. Затвердити Порядок застосування підпунктів 4.3.32 та 4.3.33 пункту 4.3 статті 4 Закону України “Про податок з доходів фізичних осіб” щодо страхових виплат, страхових відшкодувань, викупних сум та пенсійних виплат, отримуваних платником податку за договорами страхування, недержавного пенсійного забезпечення та пенсійного вкладу (далі - Порядок), що додається. (Пункт 1 в редакції Розпорядження Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг № 4335 від 12.07.2005)

2. Департаменту державного регулювання та розвитку ринків фінансових послуг (Хоружий С.Г.) після погодження Порядку з Комітетом Верховної Ради України з питань фінансів та банківської діяльності забезпечити подання цього розпорядження до Міністерства юстиції України для державної реєстрації.

3. Відділу взаємодії із засобами масової інформації та зв’язків з громадськістю Нагорняк М.В.) забезпечити опублікування цього розпорядження у засобах масової інформації після державної реєстрації.

4. Контроль за виконанням цього розпорядження покласти на першого заступника Голови Комісії Оперенка Г.М.

Перший заступник Голови Комісії

Г. Оперенко

УЗГОДЖЕНО:

Рішення Комітету Верховної Ради
України з питань фінансів і
банківської діяльності
5 грудня 2003 № 06-10/952

Голова

С.Буряк

УЗГОДЖЕНО
Рішення Комітету Верховної Ради
України з питань фінансів і
банківської діяльності
5 грудня 2003 року № 06-10/952

ЗАТВЕРДЖЕНО
Розпорядження Державної
комісії з регулювання ринків
фінансових послуг України
18.11.2003 № 126

Зареєстровано в Міністерстві
юстиції України
8 січня 2004 р. за № 1/8600

ПОРЯДОК

застосування підпунктів 4.3.32 та 4.3.33 пункту 4.3 статті 4 Закону України "Про податок з доходів фізичних осіб" щодо страхових виплат, страхових відшкодувань, викупних сум та пенсійних виплат, отримуваних платником податку за договорами страхування, недержавного пенсійного забезпечення та пенсійного вкладу

*(Назва Порядку в редакції Розпорядження Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг
№ 4335 від 12.07.2005)*

1. Загальні положення

1.1. Порядок застосування підпунктів 4.3.32 та 4.3.33 пункту 4.3 статті 4 Закону України "Про податок з доходів фізичних осіб" щодо страхових виплат, страхових відшкодувань, викупних сум та пенсійних виплат, отримуваних платником податку за договорами страхування, недержавного пенсійного забезпечення та пенсійного вкладу далі - Порядок), розроблено на підставі підпункту 4.3.34 пункту 4.3 статті 4 Закону України "Про податок з доходів фізичних осіб" (далі - Закон). (Пункт 1.1 в редакції Розпорядження Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг № 4335 від 12.07.2005)

1.2. Дія Порядку поширюється на:

фізичних осіб, у тому числі фізичних осіб - суб'єктів підприємницької діяльності, якими отримуються суми страхових виплат, страхових відшкодувань, викупні суми або їх частини за договорами страхування, пенсійні виплати з системи недержавного пенсійного забезпечення та за договорами пенсійного вкладу (далі - платник податку); (Абзац другий пункту 1.2 в редакції Розпорядження Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг № 4335 від 12.07.2005)

фінансові установи (страховиків-резидентів, адміністраторів недержавних пенсійних фондів), які при виплаті (нарахованні) платнику податку сум страхових виплат, страхових відшкодувань, викупних сум або їх частин за договорами страхування, сум пенсійних виплат із системи недержавного пенсійного забезпечення та за договорами пенсійного вкладу, є податковими агентами відповідно до Закону (далі - податковий агент). (Абзац третій пункту 1.2 в редакції Розпорядження Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг № 4335 від 12.07.2005)

1.3. Терміни цього Порядку використовуються у значеннях, визначених Законом, законами з питань оподаткування або іншими законами, що не суперечать таким законам у частині визначення термінів.

2. Умови, за яких сума страхової виплати, страхового відшкодування, отримувана платником податку від страховика-резидента за договором страхування, іншим, ніж договір довгострокового страхування життя або недержавного пенсійного забезпечення, не включається до складу загального місячного або річного оподаткованого доходу платника податку

(Назва розділу 2 в редакції Розпорядження Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг № 4335 від 12.07.2005)

2.1. При страхуванні життя або здоров'я платника податку:

2.1.1. Сума страхової виплати не включається до складу загального місячного або річного оподаткованого доходу платника податку, якщо при страхуванні життя або здоров'я платника податку факт нанесення шкоди страхувальнику підтверджено належним чином. (Підпункт 2.1.1 пункту 2.1 із змінами, внесеними згідно з Розпорядженням Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг № 4335 від 12.07.2005)

2.1.2. Для належного підтвердження факту нанесення шкоди страхувальнику в залежності від характеру страхового випадку податковим агентом приймаються документи з числа перерахованих: (Абзац перший підпункту 2.1.2 пункту 2.1 розділу 2 в редакції Розпорядження Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг № 4335 від 12.07.2005)

копія листка непрацездатності або відповідна довідка, завірена в установленому законодавством порядку;

копія довідки медико-соціальної експертної комісії про встановлення інвалідності; (Підпункт 2.1.2 пункту 2.1 розділу 2 доповнено абзацом третім згідно з Розпорядженням Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг № 4335 від 12.07.2005)

рахунки підприємств, установ, організацій або інших суб'єктів господарювання, які в установленому законодавством порядку мають право на надання медичних послуг і надавали медичні послуги у зв'язку з виникненням страхового випадку; (Абзац четвертий підпункту 2.1.2 пункту 2.1 розділу 2 із змінами, внесеними згідно з Розпорядженням Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг № 4335 від 12.07.2005)

розрахункові документи (квитанції, фіскальні чеки, прибуткові касові ордери) щодо оплати платником податку товарів, робіт, послуг, які передбачені умовами договору страхування та/або необхідність придбання (отримання) яких згідно з умовами договору страхування підтверджена відповідними документами (направленнями, рецептами, випискою з призначеннями лікаря з історії хвороби або амбулаторної картки) підприємств, установ, організацій або інших суб'єктів господарювання, які в установленому законодавством порядку мають право на надання медичних послуг. (Абзац п'ятий підпункту 2.1.2 пункту 2.1 розділу 2 із змінами, внесеними згідно з Розпорядженням Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг № 4335 від 12.07.2005)

2.1.3. При страхуванні життя або здоров'я платника податку факт нанесення шкоди страхувальнику в результаті нещасного випадку підтверджується також копією акта про нещасний випадок, який складається у встановленому порядку, а в разі його відсутності - документами лікувально-профілактичного закладу з підтвердженням факту отримання травми. (Підпункт 2.1.3 пункту 2.1 розділу 2 в редакції Розпорядження Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг № 4335 від 12.07.2005)

2.1.4. У разі, якщо факт нанесення шкоди страхувальнику документально не підтверджений згідно з положеннями підпунктів 2.1.2 та 2.1.3 пункту 2.1 цього Порядку, податковий агент утримує та сплачує (перераховує) до бюджету податок із суми страхової виплати за ставкою, визначеною у пункті 7.1 статті 7 Закону. (Підпункт 2.1.4 пункту 2.1 розділу 2 в редакції Розпорядження Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг № 4335 від 12.07.2005)

2.2. При страхуванні майна платника податку:

2.2.1. При страхуванні майна платника податку **сума страхового відшкодування, яка не включається до загального місячного або річного оподаткованого доходу платника податку, не може перевищувати вартість застрахованого майна, розраховану за звичайними цінами на дату укладення договору страхування, збільшену на суму сплачених страхових внесків (премій), та має бути спрямована на ремонт, відновлення застрахованої власності або її заміщення.**

При цьому звичайна ціна застрахованого майна визначається в порядку, встановленому законодавством України.

2.2.2. **Якщо платник податку втрачає належний йому на правах власності застрахований об'єкт майна внаслідок його викрадення, зруйнування чи визнання непридатним для використання за наявності обставин непереборної сили чи внаслідок його змушеної заміни з інших підстав, то такий платник податку при отриманні суми страхового відшкодування зобов'язаний витратити її на відновлення такого майна чи придбання нового майна, аналогічного втраченому, на його заміну в такому порядку:**

для рухомого майна заміна (відновлення) має бути здійснена до кінця календарного року, наступного за роком, у якому відбулася така страхова подія;

для нерухомого майна така заміна (відновлення) має бути здійсненою до кінця другого календарного року, наступного за роком, у якому відбулася така страхова подія.

2.2.3. Наявність факту втрати об'єкта майна внаслідок його викрадення, зруйнування чи визнання непридатним для використання за наявності обставин непереборної сили має бути підтверджена офіційними висновками органів внутрішніх справ України або іншими установами або організаціями, які відповідно до законодавства уповноважені засвідчувати наявність обставин непереборної сили.

2.2.4. **Якщо платник податку, який отримав страхове відшкодування, не здійснює таку заміну (відновлення) протягом зазначених строків, то невикористана, відповідно до підпункту 2.2.2 цього Порядку, сума такого страхового відшкодування включається ним до складу відповідного річного оподаткованого доходу.** (Підпункт 2.2.4 пункту 2.2 розділу 2 із змінами, внесеними згідно з Розпорядженням Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг № 4335 від 12.07.2005)

2.2.5. Факт заміни (відновлення) застрахованого об'єкта майна, належного страхувальнику на правах власності, який викрадено, зруйновано чи визнано непридатним для використання за наявності обставин непереборної сили або внаслідок його змушеної заміни з інших підстав, має бути підтвердженим платником податку розрахунковими документами (квитанції, фіскальні чеки, прибуткові касові ордери, договори купівлі-продажу, договори підряду на виконання робіт з відновлення майна, укладені у встановленому чинним законодавством порядку).

2.2.6. У разі якщо сума страхового відшкодування перевищує вартість застрахованого майна, розраховану за звичайними цінами на дату укладення договору страхування, збільшену на суму сплачених страхових внесків (премій), податковий агент від суми такого перевищення утримує та сплачує (перераховує) до бюджету податок за ставкою, визначеною у пункті 7.1 статті 7 Закону. (Підпункт 2.2.6 пункту 2.2 розділу 2 із змінами, внесеними згідно з Розпорядженням Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг № 4335 від 12.07.2005).

2.2.7. Про суму здійснених виплат страхового відшкодування податкові агенти повідомляють податкові органи у складі податкової звітності за черговий податковий період. (Пункт 2.2 розділу 2 доповнено пунктом 2.2.7 згідно з Розпорядженням Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг № 4335 від 12.07.2005)

2.3. При страхуванні цивільної відповідальності платника податку:

2.3.1. **При страхуванні цивільної відповідальності платника податку сума страхового відшкодування, яка не включається до загального місячного або річного оподаткованого доходу платника податку, не може перевищувати розмір шкоди, фактично завданої вигодонабувачу (бенефіціару), яка оцінюється за звичайними цінами на дату такої страхової виплати.**

2.3.2. У разі якщо сума страхового відшкодування перевищує зазначений розмір шкоди, податковий агент від суми такого перевищення утримує та сплачує (перераховує) до бюджету податок за ставкою, визначеною у пункті 7.1 статті 7 Закону. (Підпункт 2.3.2 пункту 2.3 розділу 2 із змінами, внесеними згідно з Розпорядженням Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг № 4335 від 12.07.2005)

3. Умови, за яких сума страхової виплати або її частина, отримувана платником податку за договором довгострокового страхування життя, сума пенсійної виплати, отримувана платником податку за договором недержавного пенсійного забезпечення чи сума виплат за договором пенсійного вкладу, не включаються до складу загального місячного або річного оподаткованого доходу платника податку, а також порядок оподаткування сум виплат, отримуваних платником податку у зв'язку з достроковим розірванням договору довгострокового страхування життя або договору пенсійного вкладу, та одноразової пенсійної виплати

(Назва розділу 3 в редакції Розпорядження Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України № 4335 від 12.07.2005)

3.1. Податковий агент відповідно до норм підпункту 9.8.2 пункту 9.8 статті 9 Закону не утримує та не сплачує (не перераховує) податок до бюджету від: (Абзац перший пункту 3.1 розділу 3 із змінами, внесеними згідно з Розпорядженням Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг № 4335 від 12.07.2005)

а) 40 відсотків суми одноразової страхової виплати за договором довгострокового страхування життя при досягненні застрахованою особою певного віку, обумовленого у такому страховому договорі, чи при її дожитті до закінчення строку такого договору; (Підпункт "а" пункту 3.1 розділу 3 із змінами, внесеними згідно з Розпорядженням Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг № 4335 від 12.07.2005)

б) 40 відсотків суми виплат пенсії на визначений строк, що проводиться з недержавного пенсійного фонду учаснику фонду в порядку та строки, що визначені законодавством; (Пункт 3.1 розділу 3 доповнено підпунктом "б" згідно з Розпорядженням Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг № 4335 від 12.07.2005)

в) 40 відсотків сум регулярних та послідовних виплат (ануїтетів) за договором довгострокового страхування життя, пенсійних виплат за договором пенсійного вкладу, виплат довічної пенсії (довічні ануїтети), крім випадків, визначених у підпункті "а" підпункту 9.8.3 пункту 9.8 статті 9 Закону. (Підпункт "в" пункту 3.1 розділу 3 в редакції Розпорядження Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг № 4335 від 12.07.2005)

3.2. Відповідно до норм підпункту 9.8.3 пункту 9.8 статті 9 Закону не підлягають оподаткуванню при їх нарахуванні (виплаті) страховиком-резидентом або адміністратором недержавного пенсійного фонду та не включаються до складу загального оподаткованого доходу платника податку звітних податкових періодів, встановлених Законом: пункту 9.8 статті 9 Закону. (Абзац перший пункту 3.2 розділу 3 в редакції Розпорядження Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг № 4335 від 12.07.2005)

а) суми регулярних та послідовних виплат (ануїтетів) за договором довгострокового страхування життя, пенсійних

виплат за договором пенсійного вкладу, виплат пенсій на визначений строк або довічних пенсій, одержувані платником податку - резидентом, що має вік, не менший 70 років; (Підпункт "а" пункту 3.2 розділу 3 в редакції Розпорядження Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг № 4335 від 12.07.2005)

б) сума страхової виплати за договором довгострокового страхування життя, якщо внаслідок страхового випадку застрахована особа отримує інвалідність I групи;

в) сума виплат за договором пенсійного вкладу, виплат пенсії на визначений строк, довічних або одноразових пенсій, якщо вкладник, учасник недержавного пенсійного фонду чи застрахована особа отримує інвалідність I групи. (Пункт 3.2 розділу 3 доповнено підпунктом "в" згідно з Розпорядженням Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг № 4335 від 12.07.2005)

3.3. Факт досягнення платником податку - резидентом віку 70 років підтверджується шляхом пред'явлення податковому агенту (страховику-резиденту або адміністратору недержавного пенсійного фонду) паспорта такого платника податку або документа, що його замінює. (Розділ 3 доповнено пунктом 3.3 згідно з Розпорядженням Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг № 4335 від 12.07.2005)

3.4. Для підтвердження факту отримання платником податку (застрахованою особою, вкладником, учасником недержавного пенсійного фонду) інвалідності I групи податковому агенту (страховику-резиденту або адміністратору недержавного пенсійного фонду) пред'являється довідка медико-соціальної експертної комісії про встановлення такому платнику податку інвалідності I групи. (Розділ 3 доповнено пунктом 3.4 згідно з Розпорядженням Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг № 4335 від 12.07.2005)

3.5. Сума доходів (виплат), отриманих за договорами довгострокового страхування життя та недержавного пенсійного забезпечення, що підлягають оподаткуванню відповідно до підпункту 9.8.2 пункту 9.8 статті 9 Закону, зменшується на суму страхових внесків, що були фактично сплачені за такими договорами до 1 січня 2004 року. (Розділ 3 доповнено пунктом 3.5 згідно з Розпорядженням Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг № 4335 від 12.07.2005)

3.6. Податковий агент відповідно до норм підпункту 9.8.2 пункту 9.8 статті 9 Закону утримує та сплачує (перераховує) до бюджету податок за ставкою, визначеною у пункті 7.1 статті 7 Закону, від:

а) викупної суми при достроковому розірванні страховальником договору довгострокового страхування життя;

б) суми коштів, з яких не було утримано (сплачено) податок та які виплачуються вкладнику з його пенсійного вкладу у зв'язку з достроковим розірванням договору пенсійного вкладу; {Підпункт "б" пункту 3.6 в редакції Розпорядження Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг № 5791 від 18.05.2006}

в) суми одноразових пенсійних виплат учаснику недержавного пенсійного фонду, за винятком одноразових виплат, передбачених у підпункті "в" пункту 3.2 цього Порядку. (Розділ 3 доповнено пунктом 3.6 згідно з Розпорядженням Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг № 4335 від 12.07.2005)

4. Порядок оподаткування у складі спадщини сум страхових виплат або страхових відшкодувань за договорами страхування, укладеними спадкодавцем, а також сум, що зберігаються на пенсійному рахунку спадкодавця згідно з договором недержавного пенсійного забезпечення чи договором пенсійного вкладу

(Назва розділу 4 в редакції Розпорядження Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг № 4335 від 12.07.2005)

Дохід у вигляді страхової виплати або виплати за договором пенсійного вкладу чи за договором недержавного пенсійного забезпечення, що сплачується спадкоємцю платника податку, оподатковується за правилами, встановленими статтею 13 Закону для оподаткування спадщини, а саме: (Абзац перший розділу 4 в редакції Розпорядження Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг № 4335 від 12.07.2005)

за ставкою податку, визначеною пунктом 7.2 статті 7 Закону, у разі успадкування леном подружжя спадкодавця; (Абзац другий розділу 4 в редакції Розпорядження Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг № 4335 від 12.07.2005)

за ставкою податку, визначеною пунктом 7.1 статті 7 Закону, у разі успадкування членом сім'ї спадкодавця першого ступеня споріднення, який не є членом його подружжя; (Абзац третій розділу 4 в редакції Розпорядження Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг № 4335 від 12.07.2005)

за ставкою податку, визначеною пунктом 7.1 статті 7 Закону, якщо спадкоємець не є членом сім'ї спадкодавця першого ступеня споріднення; (Абзац четвертий розділу 4 в редакції Розпорядження Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг № 4335 від 12.07.2005)

за ставкою податку, визначеною пунктом 7.3 статті 7 Закону, якщо спадкодавець є нерезидентом.

Сума доходів (виплат), отриманих за договорами довгострокового страхування життя та недержавного пенсійного забезпечення, що підлягають оподаткуванню відповідно до підпункту 9.8.4 пункту 9.8 статті 9 Закону, зменшується на суму страхових внесків, що були фактично сплачені за такими договорами до 1 січня 2004 року. (Розділ 4 доповнено абзацом шостим згідно з Розпорядженням Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг № 4335 від 12.07.2005)

Перший заступник Голови Комісії

Г.М.Оперенко

Заступник Директора Департаменту державного регулювання та розвитку ринків фінансових послуг

С.Г.Хоружий

Начальник юридичного управління

Д.В.Ткаченко

ЩОДО АЛГОРИТМУ КОРИГУВАННЯ ЗА ПРОБІГОМ ВАРТОСТІ КТЗ ЩО ВВОЗЯТЬСЯ НА МИТНУ ТЕРИТОРІЮ УКРАЇНИ

Новоселецький І.М. – завідувач лабораторії судових автотоварознавчих експертиз Донецького НДІ судових експертиз

Вартість колісного транспортного засобу, далі - КТЗ, що ввозиться на митну територію України, визначається за формулою (17) Методики товарознавчої експертизи та оцінки колісних транспортних засобів, затвердженої Наказом Міністерства юстиції України, Фонду державного майна України від 24.11.2003 року, № 142/5/2092, у редакції Наказу Міністерства юстиції України, Фонду державного майна України від 24.07.2009 року, № 1335/5/1159, далі – Методика.

Коригування вартості за величиною пробігу у наведеній формулі здійснюється за допомогою відповідного коефіцієнту (Гк), значення якого згідно вимог п. 7.9 та 7.53.6 Методики «...приймається за рекомендаціями, наведеними в довіднику, за даними якого обчислюється вартість відповідного КТЗ, а у випадку, передбаченому пунктом 7.8, - з відповідної таблиці додатка 5», або таблиці 6.2 додатка 6, або за даними іншої довідкової літературі, зокрема довіднику "Бюлетень автотоварознавця".

Враховуючи пріоритетність довідникових даних, то і найбільш вірогідним є коригування вартості за величиною пробігу за даними спеціальних програм та довідників, зокрема зазначених у додатку 8 до Методики, під номерами: 66, 3-17, в залежності від країни-експортеру та виду транспортного засобу.

Механізм коригування вартості за величиною пробігу безпосередньо наводиться у кожному довіднику чи програмному забезпеченні і за наявності перекладу не викликає труднощів.

У разі неможливості застосування довідникових даних о середніх цінах КТЗ в країні придання чи країні-експортері, тобто у разі використання формули (19) Методики, чи у випадку відсутності коригування за пробігом у самому довіднику, використовуються механізм коригування за пробігом, наведений у додатку 5 до Методики, а для автобусів – у таблиці 6.2 додатку 6 до Методики, або в іншій довідковій літературі, зокрема в довіднику "Бюлетень автотоварознавця", що зазначено у п.7.53.6 Методики. При цьому, враховуючи вимоги п.п.3.1, 3.2 Методики щодо пріоритетності довідникових даних, перевагу слід надавати коригуванню за даними довіднику "Бюлетень автотоварознавця", а у разі відсутності в ньому даних по конкретній моделі, модифікації КТЗ – за даними таблиць 5.2, 5.4 додатку 5 до Методики.

Таким чином, вибір алгоритму коригування вартості КТЗ що ввозяться на митну територію України за їх пробігом, може бути представлено у наступній послідовності, по мірі зменшення пріоритетності: дані іноземних довідників, програмних продуктів – дані таблиці 6.2 додатку 6 до Методики (для автобусів) - дані довіднику "Бюлетень автотоварознавця" – дані що наведені у таблицях 5.2, 5.4 додатку 5 до Методики

ИНФОРМАЦИОННЫЙ КАЛЕЙДОСКОП

Как всегда, в выпуске – новости из России и Украины, а сегодня и из США.

В России

РЕГЛАМЕНТ ДЛЯ АВТОМОБИЛЕЙ

Утверждены новые требования к транспортным средствам

Правительство утвердило технический регламент «О безопасности колесных транспортных средств». Он устанавливает требования, которым должна соответствовать вся ввозимая в страну техника. Некоторые пункты документа касаются и уже находящихся в эксплуатации автомобилей.

В частности, новый регламент запрещает ввоз юридическими лицами в страну новых автомобилей с нерусифицированными бортовыми компьютерами, магнитолами, климат-контролем и т.д. А подержанные машины и мотоциклы с несоответствующими требованиям устройствами нельзя будет поставить на учет и пройти на них техосмотр с 1 января 2013 года. Эти нововведения, если не найдутся пути их обхода, способны парализовать «серый» импорт.

Также не получится поставить на учет автомобиль, у которого спидометр оцифрован в «милях в час», а также машины с указателями поворота красного цвета (по американскому стандарту) – их придется менять.

Не разрешается ввозить в страну легковые машины (новые и подержанные) с «кенгурятниками», выполненными из «стали или других материалов с аналогичными характеристиками». Пройти техосмотр на автомобилях с такой защитой нельзя будет с 1 января 2013 года.

Регламент не содержит прямого запрета на ввоз праворульных автомобилей, но фактически их импорт может быть сокращен почти до нуля. Регламент устанавливает, что на учет допускается ставить только автомобили с 17-значными VIN-номером. У машин, произведенных для внутреннего японского рынка (они составляют основной поток праворульных машин), символов только одиннадцать. Если правительство не пересмотрит свою позицию, поставить на учет «родную японку» будет невозможно.

Новый документ расширяет перечень транспортных средств, которые должны проходить сертификацию и получать документ под названием «одобрение типа». Импортёры обязаны будут сертифицировать новые скутеры и мопеды с объемом двигателя до 50 куб. см.

Новый технический регламент предусматривает и некоторые послабления. В частности, он не распространяется на транспортные средства, с момента выпуска которых прошло 30 и более лет. Таким образом, со следующей осени можно будет официально ввозить старинные и раритетные модели – их импорт был фактически прекращен в 2006 году после вступления в силу требований «Евро-2» для всей импортируемой техники. Для таких автомобилей, по данным «Клаксона», будут разработаны отдельные правила.

Все требования нового регламента вступают в силу с осени будущего года.

По материалам журнала «КЛАКСОН» 19 2009

АВТОМОБИЛИ В РОССИИ «ПОМОЛОДЕЛИ»

Средний возраст машины в России составил 11.5 лет. С начала года отечественный автопарк помолодел на полгода. Самые «молодые» машины – 8,9 года – обитают в Пермском крае и республике Татарстан. В столице средний возраст машин составляет 9.1 года. А наиболее «старый» автопарк сосредоточен на Дальнем Востоке – самым древним автомобилям этого региона стукнуло 16.4 года.

По материалам журнала Автомобили НОЯБРЬ 2009

ПОШЛИНЫ ОСТАЛИСЬ ПРЕЖНИМИ

Правительство продлило еще на девять месяцев повышенные ставки ввозных пошлин на автомобили.

Действующие с января этого года ставки – 30% от таможенной стоимости для новых машин, но не меньше 1.2-2.8 евро за куб. см двигателя в зависимости от его объема – остаются в силе до середины 2010 года. Для машин в возрасте 3-5 лет размер пошлины составит 35% от их цены, а за автомобили старше пяти лет придется платить по 2.5-5.8 евро за каждый куб. см объема двигателя.

По материалам журнала «КЛАКСОН» 20 2009

В Украине

Моторное транспортное страховое бюро Украины (МТСБУ) обратилось к Госфинуслуг с представлением о повышении тарифов и лимитов ответственности по ОСАГО.

В ближайшее время полис «автогражданки» может подорожать на 30%. Цена базового тарифа по ОСАГО может подняться с 291,45 грн. до 389 грн, передает autoconsulting.com.ua со ссылкой на газету «Дело». Моторное транспортное страховое бюро Украины (МТСБУ) уже обратилось с соответствующим представлением к Госфинуслуг. Инициатива страховщиков направлена на избежание убытков, которые несут компании из-за роста стоимости ремонтов и изменения методики расчета убытков.

По словам президента МТСБУ Владимира Романишина, ожидается и повышение лимитов ответственности с 25,5 до 50 тыс. грн. по «имуществу» и с 51 до 100 тыс. грн. при возмещении вреда жизни и здоровью.

Кроме того, страховщики настаивают на пересмотре корректирующих коэффициентов, в частности для Киева и городов-спутников (Бровары, Борисполь, Бородянка, Васильков, Вышгород, Вишнеево). В связи с тем, что автомобили, зарегистрированные в этих городах, участвуют в дорожном движении Киева, предлагается поднять коэффициенты с 0,5-1,8 до 2,2-2,9. В столице они вступят в силу с января-февраля будущего года. До этого времени автомобилисты могут приобретать полисы по нынешним ценам, но страховое покрытие у них останется прежним и после.

По данным www.autocentre.ua

Автострахование: что год грядущий нам готовит?

2010 году продолжится тенденция коррекции рынка автострахования, стартовавшая в условиях кризиса. Вместе с тем, по мнению Олега Сосновского, в ближайший год на нем уже будут очевидны положительные тенденции ввиду того, что игроки рынка поменяли свои походы к ведению бизнеса. «Несмотря на относительно невысокие показатели в абсолютном выражении, в 2010 году страховые портфели должны оздоровиться, поскольку компаниями будет завершён расчет по неприбыльным портфелям, привлеченным в докризисное время».

«Если в текущем году по стоимости полисов КАСКО наблюдались резкие скачки (одни СК продолжали работать на демпинговых тарифах, а другие завышали цены до необоснованных высот), то в 2010 году подобные резкие колебания должны исчезнуть, тарифы по рынку выровняются в соответствии с убыточностью по результатам 2009 года». Кроме того, в 2010 году многие серьезные игроки продолжат отказываться либо уменьшать в своих портфелях продукты с нулевыми франшизами, в отличие от популярности таких продуктов в докризисное время.

«С начала года франшизы начали расти во многих компаниях, - отмечает Олег Сосновский. - В следующем году франшизы будут корректироваться: СК пришли к тому, что они начинают действовать на рынке более-менее одинаково». В целом в 2010 году продолжатся те тенденции, которые наметились в нынешнем году: перераспределение клиентов, более адекватные и стабильные тарифы на рынке, уменьшение числа компаний, которые ведут несбалансированный бизнес.

рованную политику, изменение подходов в андеррайтинге. В 2009 году, как и в предыдущие годы, для «QBE Украина» автострахование продемонстрировало прибыльность, являясь одним из ключевых сегментов: за 9 месяцев текущего года компания увеличила его долю в общей структуре портфеля до 37%.

«Автострахование должно быть прибыльным – ведь оно занимает в структуре портфеля страны по страхованию физлиц более 80%, и если данный сегмент убыточен, это значит, что такой рынок не сможет развиваться, – считает Олег Сосновский. – Наметившиеся в последнее время тенденции должны начать менять рыночную ситуацию в лучшую сторону уже в ближайшем году». Вместе с тем рубеж 2009-2010 гг. сулит убытки для некоторых СК. Как поясняет Олег Сосновский, «некоторые компании в начале этого года попытались на фоне кризиса компенсировать убытки массовым привлечением премий в сегменте автострахования, и сейчас их опять «догоняют» убытки, которые появятся в начале нового года. Поэтому ситуация, которая возникнет на рынке автострахования на рубеже 2009 и 2010 года, будет похожа на ту, которая наблюдалась в данном сегменте с 2008 на 2009 год».

По словам генерального директора «QBE Украина», важным фактором, который в текущем году значительно повлиял на тарифы в автостраховании, стало существенное увеличение размеров штрафов. «Согласно последним опубликованным данным, за последние 12 месяцев количество ДТП сократилось на треть – это огромный показатель, который существенно влияет на тарифы и в какой-то мере компенсирует девальвацию национальной валюты».

По данным www.autocentre.ua

В США

Обвал после подъема.

Продажа автомобилей в США после успешных июля и августа снова пошли вниз. Виной тому – окончание действия программы по премированию тех, кто сдает старый автомобиль в утиль и взамен приобретает новый.

Программа дала лишь временный эффект.

По данным исследовательской компании «Autodata», в сентябре продажи новых автомобилей в США сократились на 23% по сравнению с аналогичным периодом прошлого года. При этом в августе впервые за последние 20 кризисных месяцев сбыт машин вырос на 1.1%. Добиться этого удалось за счет программы поддержки продаж новых автомобилей «Наличные за автохлам». Около 700.000 американцев за два месяца действия программы сдали свои машины в утиль, получили премию в размере от \$3.500 до \$4.500 и купили более экономичную в плане расхода топлива модель. Акция завершилась, как только закончилась выделенные из бюджета США деньги, всего около \$3 млрд. чиновники заявили, что пик кризиса в автомобильной сфере прошел, рынок стабилизируется, поэтому остановка программы не должна сильно изменить ситуацию со сбытом.

Однако чуда не произошло. Рынок снова рухнул. Эксперты считают, что подобные явления будут наблюдаться и в Европе, когда там начнут отказываться от финансирования программ утилизации. Возможный выход – постепенное снижение сумм премий. Он позволяет избежать резкого снижения спроса, способного парализовать автомобильную промышленность.

По материалам журнала «КЛАКСОН» 20 2009